

mem umorjeni ali pa so shirali in še vedno hirajo v koncentracijskih taboriščih Sibiri in po raznih ruskih ječah, so najstrašnejša obtožba divjaško-nasilnega boljševizma, ki je eden izmed najhujših rabljev človeške in narodne svobode, ki jih pozna zgodovina človeštva. Kdo se ne bi v obraz zasmel komunističnemu lažnivcu, ko nastopi kot glumec demokracije?

Prav taka laž je komunistično obljubljanje slovenskemu kmečkemu ljudstvu o razlastitvi veleposestev, gozdov in vinogradov. Take obljube je že dajal Lenin, oče ruskega boljševizma. V svoji prvi ustavi, dani ruskemu ljudstvu, je obljubil: »Odslej pripada vsa zemlja ljudstvu, ki jo obdeluje. Gozdovi, rudniki in zemeljska bogastva preidejo v last ljudstva.« In kaj je rusko kmečko ljudstvo v resnici prejelo od boljševikov? Nič in še manj kot nič. Tisti mali in srednji kmetje, ki so nekdanj imeli svojo zemljo, so jo zgubili. Zemlja veleposestnikov se ni razdelila med kmete. Vsa zemljišča so postala last države, kmetje pa so navadni delavci na kolhozih (skupnih državnih posestvih), ki morajo biti zadovoljni, da dobijo od pridelka komaj toliko, da zadostuje za življenje, in še manj, da morajo stradati. Spričo takega agrarnega gospodarstva sovjetske Rusije si upajo salonski komunisti Slovenije ponavljati našemu izobraženemu ljudstvu Leninove obljube! Prav ista drznost je v obljubah delavcem, ki so bili v Rusiji prav tako ogoljufani kot kmetje. Niso namreč postali, kakor jim je bilo obljubljeno v Leninovi ustavi, lastniki tovarn in vseh proizvodnih sredstev, marveč so ostali navadni delavci kakor njihovi tovariši v kapitalističnih državah, samo s to razliko, da so v mnogo slabšem gmočnem in življenjskem položaju kot so delavci v kapitalističnih državah.

Vprav smešni pa so naši salonski komunisti, ko glumijo vlogo borcev za svobodo in enakopravnost slovenskega naroda proti beogradskemu centralizmu. Saj je vendar

zgodovinsko dejstvo, da so bili slovenski marksisti (torej ljudje bistveno istih načel kot komunisti) zagovorniki beogradskega centralizma in protivniki slovenske samouprave in avtonomije. Marksist kot internacionalist (pristaš mednarodne socialne revolucije) sploh nima smisla za narodne težnje, zlasti ne za pravice malih narodov. Marksizem se ni nikdar udeleževal v borbi za svobodo in pravice samobitnega slovenskega naroda. Sedaj pa, ko je ostvaritev slovenskih zahtev v obliki

banovine Slovenije pred durmi, se podpisniki komunističnega manifesta odevajo v slovenski plašč, da bi se mogli politično uveljaviti v bodoči Sloveniji. Naše ljudstvo pa dobro pozna te politične vetrnjake in moskovske priganjake ter jim kliče: Vzemite svoj oklic, pojdite z njim preko Karpatov, od koder čutite oživljajočo sapico, v Rusijo ter tamkaj oživotvorite komunistični program Dokler pa ni uresničen v Rusiji, nimate pravice, da bi ga drugod ponujali!

Novice

Osebnosti

Ljutomerški g. župnik 60 letnik. Zadnji ponedeljek je obhajal gospod monsignor Andrej Lovrec, župnik v Ljutomeru, svoj 61. godovni dan in 60 letnico, katero je dopolnil dne 12. novembra. G. jubilar se je rodil pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah. V Mariboru je končal srednjo šolo in bogoslovje. Kaplan je bil v Hočah pri Mariboru, pri Sv. Juriju ob Ščavnici in v Ljutomeru, kjer je postal župnik leta 1924. G. monsignor je obče znana ter priljubljena osebnost v lavantinski škofiji radi vedno veselega ter šaljivega značaja, kot goreč duhovnik ter požrtvovalni kulturni delavec. Bog nam ohrani dobrega ljutomerškega g. župnika in monsignora v zdravju in pri dobri volji do skrajnih mej človeškega življenja!

Nesreče

Padel iz vlaka in se ubil. V soboto se je odpeljal z večernim osebnim vlakom iz Ma-

ribora proti Ljubljani poslovodja Martin Ribarič iz Počehove pri Mariboru. Blizu postaje Zalog je imenovan po lastni ne previdnosti padel iz vlaka in se je tako hudo poškodoval, da mu v ljubljanski bolnišnici, kamor so ga prepeljali koj po nesreči, niso več mogli pomagati.

Bukev ga je ubila. V gozdovih krog Gruskovca pri Sv. Barbari v Halozah je bil ob življenju mlad mož. Posestnik Janez Vajda je bil zaposlen s podiranjem bukev. Pri tem delu mu je pomagal 30 letni Martin Žuran. Oba sta pravkar izpodžagala drevo, ki se je radi pritiska vetra nenadoma podrlo, preden sta mogla odskočiti drvarja. Medtem ko je ostal Vajda nepoškodovan, je deblo podrlo Žurana ter ga pokopalo pod seboj tako, da mu je zdrobilo prsni koš in je bil pri priči mrtev. Smrtno ponesrečen je bil čislan mož in zapušča ženo z malo deco.

Padel z motorja in si zlomil nogo. Rudolf Korenjak, 25 letni posestniški sin od Sv. Barbare v Halozah, je padel pri gradu Borl tako nesrečno z motorja, da si je zlomil nogo.

V potoku zadela posestnico kap. V Breznikovem klanecu pri Sp. Žerjavcih v župniji Sv. Trojica v Slov. goricah so našli v potoku mrtvo 51 letno posestnico Matildo Zemljič. Očividno si je hotela v potoku z vodo omočiti obraz, a jo je zadela kap.

Strahovi v čuvajnici šte. 93

1.

Maps je že nad eno uro čakal pred pisarno železniškega ravnateljstva. Bil je močen, odločen fant. Pred dnevi je vložil prošnjo, da bi ga sprejeli za železniškega čuvaja. Da bi si krajšal čas in zadušil v sebi neprijetna čustva, ki mu jih je vzbujala negativost, je opazoval moža, ki je tudi čakal. Mož je bil v pomilovanja vrednem položaju. Glavo in roko je imel obvezano. Z obraza je odsevala jeza, nezupnost, obenem pa tudi bol. Od časa do časa se je ozrl v Mapsa. Naposled se je oglasil in vprašal:

»Prošnjo ste vložili?»

»Da,« je prikimal Maps.

»Oh, tam je pasje življenje!« je zagodel ranjenec.

»Verjamem, ko vidim vašo obvezano glavo in roko... Kako ste se ponesrečili? Ali je vlak iztiril?»

»Vlak iztiril!« se je nekam divje zasmel tujec.

»Kakor vzamemo. Takih iztirjenj bo še več tam, kjer sem bil jaz...«

Maps ga ni razumel. Sicer pa zdaj tudi ni mislil na drugo ko na to, kak odgovor bo dobil na svojo prošnjo.

»Ali mislite, da bom dobil službo?« je vprašal tujca.

»Neverjetno, da se ljudje kljub vsemu tako pehajo za te službe!« se je razburjal ranjenec. »To vraž-

je ravnateljstvo mami nesrečnike ko ribič, ki ponoči z lučjo preži na ribe... No, zdi se mi, da ste vi mož na mestu. Ravnateljstvo vas bo najbrž najprej preizkusilo in poslalo v tisto grozno čuvajnico — tega so zmožni ti brezvestneži!«

Nenadoma je utihnil, kakor da bi se zavedel, da je že preveč povedal.

»Ne razumem vas. Pojasnite mi, kaj ste hoteli povedati!« je vprašal Maps nemirno.

Preden je ranjenec mogel odgovoriti, so se vrata odprla. Na pragu se je pojavil neki uradnik, ki je pozval Mapsa, naj vstopi.

V pisarni je sedelo za pisalnimi mizami več uradnikov. Vsi so premerili Mapsa od pet do glave, nato pa so se smehljaje spogledali. Mapsova čokata postava jim je očividno ugajala.

»Ali ste vi vložili prošnjo za železniškega čuvaja?« se je oglasil inženir.

»Da, gospod!«

»Ali že imate kako vajo v tej službi?«

»Nimam.«

»Kje ste si pridobili znanje?«

»Učne tečaje sem obiskoval.«

»Kako se pišete?«

»Maps William.«

»Koliko ste stari?«

»Ena in dvajset let.«

»Ali se bojite strahov?«

Vprašanje je bilo izrečeno tako mirno, kakor da bi spadalo med službena pravila.

Čarovniški trik imel uspeh

Ko so bili Francozi zaposleni z osvajanjem Alžira in se je vojna sreča nagibala zdaj sem zdaj tja, so med nekimi premirjem povabili poglavarje sovražnih rodov v svoj glavni stan, da se tam z njimi podrobno pogovore. Pogostili so jih z najboljšim, kar so imeli, in za zabavo so bili povabili tudi znane čarovnika Houdina, ki je ob koncu svojega predvajanja potegnil iz cilindra toliko in toliko tucatov topovskih krogel. S to točko je pa napravil na zbrane arabske odličnike mogočen vtis. Z velikanskim začudenjem so gledali, na kakšen način si Francozi pridelujejo svoje strelivo, vsak se je vpraševal: »Kako bi se mogli z uspehom boriti proti

Konj prevrnil z brco kolesarja. V Mariboru so gnali po Glavnem trgu skupino konj. Eden od konj se je začel vzpenjati ter skakati in je brcnil v kolo, na katerem se je pripeljal mimo kletarski mojster Anton Haholin iz Št. Ilje v Slov. goricah. Konjska brca je prevrnila kolesarja Haholina, ki se je pri padcu hudo poškodoval. Tudi kolo je precej trpelo.

Posesnik se hudo opeknel. V Prvencih pri Sv. Marku niže Ptuja se je vrnil 45 letni posesnik Pavel Strelec zvečer domov in je legel na ležišče poleg kmečke peči, ne da bi slekel obleko, in je trdno zaspal. V isti izbi sta spali tudi Strelecova žena ter hčerka, ki pa nista opazili vrnitve moža. Šele okrog enajste ure v noči je ženski prebudil smrad po dimu. Videli sta Streleca v goreči obleki poleg peči in tudi odeja se je že vžigala. Z velikim naporom sta potegnili onesveščenega moža od peči in sta strgali z njega tlečo obleko. Na pomoč poklicani sosedje so obvestili ptujske reševalce, ki so po rokah ter hrbtu hudo opečenega prepeljali v bolnišnico. Do nesreče je prišlo najbrž radi tega, ker je Streleca premagal spanec z gorečo cigareto v ustih.

Sreča v nesreči. Iz Slovenjgradca je vozil v Karlovac slovenjgraški avtoprevoznik Mihael Slemenik na svojem avtomobilu štiri kubike desk. V vozilu sta bila poleg Slemenika še dva. V Črnovi so srečali konjsko dvovprego. Avto se je izognil vozniku na ovinku, kjer je cesta zelo ozka, in je zavozil čisto na rob. Pod težkim tovorom se je cesta vdrla in avtomobil je zdrknil po 6 m globoki strmini ter se je dvakrat preotalil in obležal na dnu. Ljudje v kabini avtomobila so dobili le lažje praskke od razbitega stekla, pač pa trpi avtoprevoznik radi poškodbe avtomobila deset tisočakov škode.

Nesreča na pobegu pred pretepači. S hudimi poškodbami je bil oddan v mariborsko bolnišnico 23 letni posestniški sin Ivan Mlakar iz Žiž pri Konjicah. Da bi ušel

VELIKA
BLASNIKOVA
PRATIKA
1. izšla
1940

trem pretepaškim preganjalcem, je skočil Mlakar v 10 m globok prepad in se je pri skoku precej poškodoval.

Smrtna nesreča tesarskega pomočnika. Jožef Kerenčič, tesarski pomočnik, je bil zaposlen pri gradbenem podjetju Furlan pri Ljubljani in je stanoval v šmartnem pod Šmarno goro. Dne 23. novembra je imel opravka pri dvigalu, ki ga je po nesreči močno stisnilo in mu prizadejalo hude notranje poškodbe. Kerenčiča so prepeljali koj v bolnišnico, a mu tudi tam niso več mogli rešiti življenja.

V gozdu se ubil na kamnu. Franc Goser, star posesnik v Zgornjem Danju pod pobojem Ratitovca na Gorenjskem, se je podal s tremi hčerami v gozd po steljo. V gozdu je 66 letni oče padel in udaril z glavbo po kamnu tako nesrečno, da je umrl po prenosu na dom radi krvavitve v glavi.

Zidar padel z odra v globočino. Pri Borovnici na Kranjskem popravljajo oboke velikega železniškega mosta. Pri popravljanju starih obokov je bil tudi zaposlen 30 letni zidar Jože Grimšič iz Borovnice. Med delom je padel z odra v globočino. Prepeljali so ga v ljubljansko bolnišnico s strtimi nogami, rokami ter s prebito lobanjo.

POŽARI

Pri Sv. Andražu v Slov. goricah je izbruhnil te dni ogenj v gospodarskem poslopju posestni-

Vem, kaj je moje prvo opravilo: danes priloženo položnico bom takoj napisal in poslal 32 din za celoletno naročnino!

ka Rudolfa Kekelj, ki je pogorelo. Škoda, katero je povzročila najbrž požigalčeva roka, znaša 15.000 din.

Na Hočkem Pohorju pod Mariborsko kočo je pogorela žaga posestnika Simona Čečka. Radi mraza je žagar podnevi kuril, ponočni veter pa je žerjavico razpihal in se je vnelo leseno ogrado žage. Škoda je precejšnja.

Razne novice

Slovesna otvoritev mednarodne ceste v naši državi. Pretekli teden je bila na zelo slovesen način otvorjena in izročena prometu nova mednarodna cesta Beograd—Novi Sad—Subotica—državna meja, to je del ceste London—Carigrad. Doslej je naša država zgradila 203 km te ceste od madžarske meje do Beograda, tako da ostane še zgraditev 175 km, in sicer na podaljšku Beograd—Niš—Caribrod—bolgarska meja. Skupni stroški so znašali preko 250 milijonov dinarjev. Pri gradnji te mednarodne ceste je sodelovalo 17 gradbenih podjetij, lastniki kamnolomov in cementnih tovarn. Nova cesta je velikega pomena v mednarodnem prometu, ker veže skoraj vso Evropo z Balkanom. — Novo cesto sta otvorila dva Slovenca, in sicer general Dekaneva v kraljevem imenu in minister za gradbe dr. Miha Krek v imenu vlade.

Otvoritev dvoletne kmetijske nadaljevalne šole v Križevcih pri Ljutomeru. V minulem tednu je bila v Križevcih pri Ljutomeru otvorjena dvoletna kmetijsko nadaljevalna šola. Šola je bila ustanovljena že leta 1929, a je bila samo enoletna. Letos pa se je spremenila v dvoletno. Lanski gojenci, ki so končali prvi letnik šole, bodo letos obiskovali drugi letnik, dočim se je v prvi letnik vpisalo okrog 30 novincev. K svečani otvoritvi v Križevcih se je zbralo okrog 50 gojencev obeh letnikov in ves odbor kmetijske nadaljevalne šole.

Nadloga beračev in brezposelnih. Ker je nastopilo v zadnjem času bolj mrzlo vreme, občutijo to predvsem kmetje. Na deželo so se vsule cele procesije beračev in

narodu, ki si lahko nasuje vse potrebno streliško kar iz prvega klobuka? Pri posvetu, ki so ga imeli po tej pogostitvi, so si bili edini v tem, da si takšnih virov za bojevanje pač ne morejo privoščiti in so sklenili, da sprejmejo brez nadaljnega obotavljanja francoske mirovne pogoje. Francozom je bilo to zelo prav, kajti tudi zanje je bila vojna zvezana z velikimi izgubami in jim je šla že na živce.

Žepni gramofoneček

Neki angleški inženir je londonskemu patentnemu uradu prijavil patent »žepnega gramofona«, ki bo tako skromnega obsega, da ga bodo ljubitelji gramofonskih plošč lahko nosili v navadnem hladnem žepu.

Maps se je nasmehnil.

»Še nikdar nisem videl prikazni ali strahov, a se tudi takih stvari nisem bal, ki sem jih mogel videti in otipati.«

»No, to je dobro — potem se tudi v službi ne boste bali,« je odvrnil inženir. »Med ljudmi namreč kroži mnogo neumnih čenč, kar sledi od tod, ker so nekatere čuvajnice zelo oddaljene in osamljene... Pa še nekaj. Ni izključeno, da vas bodo tu in tam obiskali kaki potepuhi.«

Maps je dvignil roke in pokazal pesti.

»Le naj pridejo! Jih bom že premikastil, da jih bo minilo veselje do obiskov.«

»Če boste prestali preizkušnjo, vas čaka pri nas lepa bodočnost.«

Nato je šel k ravnatelju in mu je polglasno dejal:

»Poskusimo z njim!«

Ravnatelj je vstal in stopil k Mapsu.

»Če znate sprejemati in oddajati brzogave, vas bomo sprejeli v službo. Šli boste za čuvaja v čuvajnico številka 93.«

Maps je bil srečen.

»Hvala lepa, gospodje! Potrudil se bom, da boste zadovoljni z menoj!«

Nato se je začel izpit. Maps je dobro odgovarjal. Gospodje so bili zadovoljni. Ravnatelj mu je povedal, da je sprejet in službo lahko takoj nastopi.

Ko je Maps stopil na ulico, je na drugi strani zagledal ranjenca. Ni se zmenil zanj. Zavil je na levo stran in hitel proti domu. Čez čas je zaslišal za seboj

hiteče korake. Ozrl se je in zagledal obvezanca. Obstal je in ga počakal.

»Če imate isto pot, lahko greva skupaj. Tako mi boste mogli še kaj povedati. Imenujem se Maps.«

»Jaz pa Morbon,« je odvrnil tujec. »Ste dobili službo?«

»Da.«

»Stavim, da vas bodo poslali v čuvajnico številka 93!«

Maps je prikimal.

»Jaz pa sem od tam prišel,« je mrko odvrnil Morton in pri tem pokazal na obvezano glavo.

»Zdi se mi, da mora biti tam zelo kratkočasno,« se je nasmehnil Maps.

»Le šalite se! Vas bo kmalu minilo veselje! Čuvajnica številka 93 je v tako zapuščenem kraju, ko da bi bila na koncu sveta. V razdalji petnajst kilometrov ni žive duše. Drugega ne vidite, ko ob progi močvirje, v katerem trohniijo in rjavijo razbiti železniški vozovi... Oh, grozno! Če gre mimo čuvajnice tovorni vlak, je samo dvojje mogoče: človek ali na pol zblazni ali se zgrudi na stol in joka kot otrok.«

»Gospodje so mi povedali, da je čuvajnica nekoliko oddaljena od obljudenih krajev,« je odvrnil Maps.

»Povedali so vam to? O, kako so dobri!« se je ironično zasmel ranjenec. »In drugega vam niso povedali?«

»Ne.«

(Dalje sledi)

brezposelnih, ki poleg revnih podeželskih kočarjev ter viničarjev prosijo in nadlegujejo za živež, obleko in obutev. Najhujše so menda prizadete obmejne občine, ker je število občinskih revežev letošnje zimo močno naraslo in povrh pa so še razni be-rači in drzni brezposelni vsakdanji gost. Ker so poskočile cene moki, olju in sploh živežu, je zelo hudo udarjeno podeželsko delavstvo, ki je ostalo na zimo brez dela in ne ve, s čim bo preživelo čez zimo sebe in številno družino. Tudi podeželski delavci brez zimskega zaslužka se zatekajo za pomoč h kmetu.

Pomanjkanje petroleja. Po deželi je nastopilo občutljivo pomanjkanje petroleja. Podeželski trgovci prodajajo petrolej, če ga sploh dobijo, po 8—9 din liter. Ubogi kmet, ki je daleč proč od električne napeljave, ne more niti zmagati izdatkov za predrago petrolejsko razsvetljavo. Oblast bo morala ukreniti potrebno, da nekateri kraji ne bodo vso zimo povečini v temi!

V. vinsko razstavo in sejem v Ormožu priredi Kletarsko društvo, zadruga z omejenim jamstvom, na dan 19. decembra v lastni zadružni dvorani v Ormožu. Letošnji pridelek ormoško-ljutomerskih goric je odlične kakovosti, že več let vina iz teh goric niso bila tako harmonična in dobra kakor letos. Količina pridelka je za okrog 30% manjša kot lani. Vpričo res dobre kakovosti, manjših razpoložljivih količin in zelo zmernih cen je upravičeno upanje, da bodo ta vina lahko našla kupca. Vinska razstava v Ormožu hoče interesente seznaniti z odlično kakovostjo tamkajšnjih vin ter obenem nuditi veliko in temeljito izbiro. Prijave vzorcev vina nza razstavo zbira Kletarsko društvo, kjer se dobe na razpolago tozadevne prijavnice, katere se na željo pošljejo tudi po pošti. Prijave je poslati ali oddati najkasneje do 10. decembra, pozneje prijavljena vina ne bodo prišla v seznam, ki je velike propagandne važnosti. Vinski sejmi in razstave v Ormožu so si pridobile že zelo dober sloves ter spadajo med najbolj posečane tovrstne gospodarske prireditve. Zato je v interesu vseh vinogradnikov, da svoj pridelek priglasiijo za razstavo.

Sanatorij v Mariboru, Tyrševa 19, prej Gosposka, telefon 23-58, je najmoderneje urejen zlasti za operacije. Dnevna oskrba I. razreda 120 din, II. razreda 80 din. Vodja specialist za kirurgijo dr. Černič. 964

Obžalovanja vredni slučaji

Nasilen tovarniški delavec. V kurilnici neke mariborske tovarne se je delavec Josip Skerget razburil, ker ga je opominjal

Namura, japonski zunanji minister

No, no, gospodarji, ali res ne boste pripravili veselja svoji ljubi ženki ali svoji pridni hčerki, da tako tiščite v žepu teh 20 dinarjev za naročnino lista »Kmečka žena«?

Pa malo pohitite z naročanjem! Do letošnjega Božiča plačana celoletna naročnina jim bo dala še pravico do žrebanja, ki je pripravilo 500 lepih darov, med temi žensko kolo, šivalni stroj itd.

Naročilnice smo zadnjič priložili — če jo še imate, pošljite jo, če je nimate več, pa naročite list po dopisnici na naslov:

»KMEČKA ŽENA«
Maribor, Koroška cesta 5.

delo nadzirajoči inženjer Miro Vodeb. Delavec je zagrabil v razburjenosti pol kile težko kladivo in ga je pognal inženjerju v glavo ter mu je povzročil hudo rano.

V veseli družbi okraden. Pri posestniku Jožefu Potočniku v Podvrhu v občini Javor na Gorenjskem je bila zbrana večja vesela družba. Med pogovarjanjem je nekdo sunil Antonu Aliču iz Murave listnico s 1300 din. Ko je izpraznil listnico, jo je vtaknil lastniku prazno v žep. Orožniki so ugotovili, da je žepar posestniški sin Vincenc Kumer iz Murave, ki si je kupil za ukradeni denar osla za 257 din, in je plačal klobaso s tisočakom. Ko je Kumer za-

Vem, kaj je moje prvo opravilo: danes priloženo položnico bom takoj napisal in poslal 32 din za celoletno naročnino!

čutil, da so mu orožniki na sledi, je pobegnil.

Drzna vlomilska družba. Neznana vlomilska družba je izvršila v noči na zadnji petek v dolenski vasi Čermošnjice pet vlomov, v sosednji vasi Semič štiri in v vasi Planina na drugi dan en vlom. Gasilski četi v Čermošnjicah so odnesli tatovi poleg gasilskih sekiric ter novih delovnih oblek 3000 din vreden odrski zastor. V župnišču v Semiču so si privoščili meso ter sir, iz sosednje zidanice pa vino. Ko so začeli lopove zasledovati orožniki iz Čermošnjic, so pobegnili najbrž v sosednjo bano-vino.

Vlomi na debele v Metliki. V Metliki je bilo vlomljeno v trgovino Viktorja Weibla, kateremu so odnesli neznanci blaga za 18.000 din. Istotam so obiskali še neodkriti tatovi in vlomilci gostilno Pavla Carja. V eni izmed gostilničarjevih sob je imel trgovec Karel Banjac iz Lipika shranjenih devet zabojev manufakturnega blaga. Blago je vredno 15.000 din in je odromalo z lopovi neznano kam. — Izven Metlike na polju ima trgovec Gustav Fuks skladišče smodnika. Fuksu so ukradli 74 kg črnega smodnika v vrednosti 1660 din.

Hrvaški način aretacije tata, ki je ukradel na Gorenjskem 12 jurjev. V gostilni Marka Juriča v Zgošah pri Lescah na Gorenjskem je ukradel neznan tat 12 jurjev ter izginil kakor kafa nekam na Hrvaško. Orožniška postaja v Begunjah se je obrnila v svrhu izsleditve tatu na hrvaško orožništvo, ki je prepustilo zadevo Hrvatski kmečki zaščiti. Ta organizacija je kmalu izsledila nevarnega uzmoviča v osebi Ivana Blečić, rojen leta 1909 v Kastavu. Omenjeni je bil že uslužben pri nekem stavbeniku in je pokrival streho z opeko. Poleg njega je bil zaposlen mlad Hrvat, ki je pregovoril Blečića, da bi ga spremil do nekega bogatega posestnika, kateremu bi izmaknila večjo vsoto denarja. Blečić je sedel na nastavljene limanice, prišel na dogovorjeno mesto, kjer ga je že čakal hrvaški sodelavec, a v zasedi so bili skriti člani kmetske zaščite. Tata in vlomilec so prišli, ga »vezali, pošteno pretepli in nato so ga oddali orožnikom, kateri so ga spravili v Begunje.

Vrhovni poveljnik angleških čet v Franciji general Gort v razgovoru s Bluntom, podmaršalom letalstva

Slovenska Krajina

Naročajte »Slov. gospodarja«! Kakor vidite, prinaša »Slov. gospodar« vsak teden vse novejša novica iz naše Krajine. Poleg teh novic pa najdete tu vse druge vesti, in to o zunanji politiki, o naši domači politiki, verske stvari, dosti dobite o gospodarstvu, vsak mesec dobite lepo kmečko prilogo in vse to za 32 dinarjev in ste še zavarovani za tisoč dinarjev v slučaju ognja, kar seveda nikomur ne želimo. »Gospodar« ima že lepo število naročnikov v Prekmurju. On si sam dela pot, začetek je bil res težak, sedaj ga pa več nihče ne bo izrinil od nas. Saj bo za nekaj let gotovo glede naročnikov najmočnejši list v Prekmurju. Sedaj ima že blizu dva tisoč naročnikov. Naj pridobi vsak naročnik še enega novega! Pokažite list svojemu sosеду, nagovorite ga, da si ga takoj naroči! S tem boste delali po namenu naše cerkvene oblasti in boste apostoli dobrega tiska. Izrinimo pa iz naših hiš vse nam nasprotno liste! Za naše ljudi pride v poštev le »Slov. gospodar«, »Novine« — seveda poleg mesečnikov.

Grad. Pred nedavnim je v G. Lendavi umrla splošno priljubljena mati g. župana Bačica, ki je bila do letošnjega leta evangeličanka. Toda letos v marcu je prestopila v katoliško vero. Ker je bila zelo blagega srca, so jo skoraj vsi ljubili ter jo na zadnji poti spremljali v velikem številu. — Po dolgih in vztrajnih prošnjah smo dobili avtobusno zvezo z našo metropolo Mursko Soboto. Vendar pa sedanji vozni red ni dovolj ugoden in bi ga bilo treba izpopolniti na ta način, da bi avtobus vozil dvakrat dnevno, ker so sicer zveze z drugimi kraji zelo pomanjkljive.

Vadarci. Prejšnjo soboto, 11. novembra, v zgodnjih večernih urah se je pojavil požar na gospodarskem poslopiju posestnika Kiselak Franca. Ko so sosedje ogenj opazili, je že zajel poleg gospodarskega poslopja tudi slamnato streho lesene hiše. Ob nastanku požara sta bili doma le gospodarjeva žena in hčerka, ki niti najmanj nista slutili, kaj se okrog njih godi. Za nesrečo sta zvedeli šele takrat, ko so ju sosedje prišli klicati in so že živino spustili iz hlevov. Gospodar sam pa je že zgozaj zjutraj odšel v Topolovce. Ko se je pa vrnil, je našel namesto svojega skromnega doma kup pepela in zoglelele stene stanovanjskega poslopja, katere so rešile na pomoč prihiteli gasilске čete iz Vadarcev, Bodencev in Starih Bernovcev. Kiselak je bil zavarovan za 6000 din, vendar s tem zneskom niti daleko ne bo mogel kriti škode, ki znaša preko 25.000 din. Vzrok požara ni točno znan. Možno pa je, da je nastal po neprevidnosti domačih,

Izpred sodišča

Obsojen požigalec. 27 letni hotelski sluga Jožef Weiss iz Kostrivnice se je poročil s kuharico Cecilijo Lampret. Po poroki je pustil službo in zahteval, da ga preredi žena. Ta se je kmalu naveličala tolikanj požrtvovalne zakonske ljubezni in je zapustila moža. Weiss je sklenil, da se bo radi odhoda žene maščeval nad svojim tatom v prepričanju, da je on nagovarjal hčerko k ločitvi. Sklenjeno maščevanje je izvršil z dvojnimi požigom. Dne 11. marca je v Grdini pri Stopercih v rogaškem okraju zažgal svojemu tastu Jožefu Lampretu hišo in hlev, nato pa še sosedu Antonu Novaku leseno klet. Weiss je bil štirikrat pred sodniki radi omenjenega dvojnega zločina. Trikrat so bile razprave preložene, četrtič pa je bil sredi minulega tedna v Mariboru obsojen na štiri leta in šest mesecev težke ječe.

ker so isti večer svetili okrog hiše s trskami in je pri tem lahko kaka iskra padla v listnjak, kjer se je ogenj pojavil.

Rogaševci. Minuli petek, 10. novembra, je Sabotič Marko iz Varaždina od nas peljal poln tovorni avto jabolč. Ker je precej naglo vozil, je pod domačinskim klancem zavozil v kup gramoza in preko njega v občestni kilometrski kamen s tako silo, da je kamen izdril. Avto se k areči ni prevrnil, vendar pa se je močno poškodoval, radi česar ni mogel nadaljevati vožnje. Ob sunku se je razbilo tudi steklo, ki je Sabotiču močno razrezalo roke in se je moral zateči k zdravniku na Cankovi. Delavec, ki se je vozil s Sabotičem, je po srečnem naključju ostal nepoškodovan.

Cankova. Po vsem Prekmurju je znano, da se divji lovci — v obeh okrajih — prav pridno podajajo v tuje lovske revirje in če jim je sreča naklonjena, se vračajo z bogatim plenom vesel domov. Žal so ponekod postali tudi zelo drzni. Saj še ni dolgo, da so taki divji lovci obstrelili lovskega čuvaja v bližini Murske Sobotice. Isto se je pred nedavnim zgodilo čuvaju Ludoviku Prša v kobiljanskem gozdu. Ko je ta opazil lovske tatove, so takoj zračili nanj streljati in ga je eden zadel v lice, radi česar se je Prša zgrudil ter se naredil kot bi bil mrtev. Ta njegova vaba je privabila divje lovce k njemu. Površno so ga pregledali ter so ugotovili, da je mrtev, a v resnici Prša ni bil mrtev, temveč je smrt le markiral, da je tako spoznal napadalce, katere

Vem, kaj je moje prvo opravilo: danes priloženo položnico bom takoj napisal in poslal 32 din za celoletno naročnino!

je takoj po njihovem odhodu šel prijaviti orožniški postaji v Dobrovniku, ki so jih polovili, jih zasilili, jim zaplenili orožje ter naznanili sodišču. Lovski plen pa je bil prodan v vaški mesnici. — Tudi pri nas je lep lovski revir, ki se razprostira od Topolovca vse do nemške meje. V tem gozdu so postali divji lovci že prava nadloga, zato je podzakupnik lova g. Pic Werner iz Topolovca za deveto prijavil orožnikom, ki dolgo niso mogli zaslediti tajnih preganjalcev divjadi. V soboto, 18. novembra, je bil pa njihov trud uspešen. Ko so okrog pol šestih, že v mraku, čakali v zasedi, zasilijo naenkrat strel, ki jim je izdal tudi lovca. Bil je to Žilavec Janez iz Domajnece. Ko so ga orožniki pozvali, da jim preda orožje, se je spustil v divji beg. Po nesrečnem naključju se mu je med begom sprožila puška in kar je cev držal proti sebi, je dobil strel v trebuh. Orožniki so takoj poklicali s Cankovega zdravnika, ki mu je obvezal rane in odredil prevoz v bolnišnico v Murski Soboti, a mladi komaj 29 let stari mož je že med potjo umrl. Upamo, da bosta navedena primera prijatelje divjega lova spametovala, da ne bodo več zahajali na tako nevarne pohode.

Žitkovci. V ponedeljek, 20. novembra, zvečer je divjal nad vso Slovensko Krajino močan vihar, kakršnega se malokdo spominja. Ljudje so s trepetom pričakovali hude ure in res je prišla nad našo sicer mirno vasico, ki je skoraj uničila vso vas. Med tem hudim divljanjem viharja je nenadoma začelo goreti neko gospodarsko poslopje. Ker so tod hiše po večini krite s slamo, je veter raznesel lakre na slamnate strehe sosedov in tako je bilo v nekaj minutah osem hiš in gospodarskih poslopij v plamenu, ki je zažarel na nebu s takim sijem, da se je videl tudi daleč izven meja Prekmurja. Ljudje so v strahu in trepetu tarnali in so hiteli iz stanovanj skoraj goli — večina jih je namreč že odšla k počitku. Ker je vihar pritiskal ogenj k tlom, je začela goreti tudi notranjost stanovanj in tako so si mnogi mogli rešiti le golo življenje. Reševanje živine, pohištva ter gospodarskega orodja je bilo zelo težavno in so to mogli storiti le najpogumnejši. Vendar pa je kljub smelosti zgorelo 13 svinj, ki so že rejene v svinjarih čakale smrtno ure, da bi jih zaklali. Tudi večina perutnine je zgorela. O vzroku požara krožijo različne vesti, vendar pa še ni točno dognano, kako je nastal. Na kraj nesreče je prihitelo več gasilskih čet — med temi tudi z motornima brizgalnima gasilci iz Lendave in Murske Sobotice — vendar pa požara niso mogli omejiti, ker je bil potok posušen, a tudi v vodnjakih je primanjkovalo vode. Ubogi pogorelci so vsega pomilovanja vredni, kajti tik pred zimo so jim ognjeni zublji uničili streho in vse pridelke, tako da so se uboge družine znašle na cesti brez vsega. Škoda je ogromna.

M. Čmci. Pretekli teden se je pri nas v gostlini Fürst mudil posestnik Franko Jožef iz Kupšinec. Iz neznanega razloga ga je napadel neki M. ter mu prizadejal po glavi in obrazu hude poškodbe, radi katerih je moral v bolnišnico.

Naši rajni

Sv. Primož na Pohorju. Pred kratkim je umrla Jera Cank, posestnica velike in lepe Pohorjanske kmetije tik ob farni cerkvi. Naj počiva v miru! — Njeno posestvo je kupil sorodnik g. Lenart Cank iz Škofje vasi. Tako je zopet en kmet manj. Naše kmetije prehajajo v »habe«.

Sv. Jurij v Slov. goricih. Preteklo sredo se je od kapi zadeta poslovila od nas Ana Fuks. Pokojna je bila hči zdravnika dr. Planarja. Vse svoje življenje je bila dobrosrčna in usmiljena žena do ubogih. Naj ji bo zemlja lahka! — Žalujočim naše sožalje!

Velika Nedelja. Dne 20. novembra smo se poslovili od Alojzije Klemenčič iz Trgovišča. Rajna se je udeleževala vsestransko. Svočas je bila navdušena Orlica, pri Bralnem društvu in dramatičnem odseku je nismo mogli pogrešati, bila je tudi odlična in zgledna članica Marijine družbe in tudi — ko je bila še zdrava — izvrstna cerkvena pevka. Postala je tako rekoč žrtev prave sestrinske ljubezni. Z nesebično in požrtvovalno ljubeznijo je stregla svojima bratoma, ki sta tudi legla v prerani grob. Počivaj v miru, blaga duša, katera bi še lahko v svojem življenju mnogo dobrega storila! — Njenim žalujočim preostalim naše iskreno sožalje!

Sv. Bolfenk pri Središču ob Dravi. V petek je umrl posestnik Alojz Vrabl s Koga. Pokojnik je bil domačin Murskega polja in zadnji brat znanega prerano umrlega učitelja, pesnika in pisatelja Ivana Vrabl. Na svetu je izkusil mnogo hudega. V svetovni vojni je bil ujetnik Rusije in je rad pripovedoval o ruskih stepah, sibirskem mrazu in tamošnjih razmerah. Veseli se je počelka naše Jugoslavije in je tudi aktivno sodeloval pri udržitvi njenih severnih mej. Bil je tudi tajnik tukajšnjega odseka Maistrovih borecev. Naj mu bo lahka slovenska zemlja! — Žalujočim naše sožalje!